Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 26ης Νοεμβρίου 2015*

«Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Απόβλητα — Μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 1013/2006 — Μεταφορές στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Σημείο εισόδου διαφορετικό από το προβλεπόμενο στην κοινοποίηση και στην προηγούμενη έγγραφη συγκατάθεση — Ουσιώδης μεταβολή του τρόπου μεταφοράς των αποβλήτων — Παράνομη μεταφορά — Αναλογικότητα του διοικητικού προστίμου»

Στην υπόθεση C-487/14,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (πρωτοβάθμιο δικαστήριο διοικητικών και εργατικών διαφορών της Βουδαπέστης, Ουγγαρία) με απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2014, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 4 Νοεμβρίου 2014, στο πλαίσιο της δίκης

SC Total Waste Recycling SRL

κατά

Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. L. da Cruz Vilaça, πρόεδρο του πέμπτου τμήματος, προεδρεύοντος του έβδομου τμήματος, Κ. Λυκούργο (εισηγητή) και J.-C. Bonichot, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλε:

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους L. Havas και D. Loma-Osorio Lerena,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική.

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 2, σημείο 35, στοιχείο δ', 17, παράγραφος 1, και 50 του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων (ΕΕ L 190, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 669/2008 της Επιτροπής, της 15ης Ιουλίου 2008 (ΕΕ L 188, σ. 7, στο εξής: κανονισμός 1013/2006).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της SC Total Waste Recycling SRL (στο εξής: Total Waste Recycling) και της Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (εθνική αρχή αρμόδια για την εποπτεία και την προστασία του περιβάλλοντος και της φύσεως, στο εξής: αρμόδια εθνική εποπτική αρχή), σχετικά με διοικητικό πρόστιμο που επιβλήθηκε από την εν λόγω αρχή για παραβάσεις της νομοθεσίας περί μεταφοράς των αποβλήτων.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 1, 7, 13, 14 και 33 του κανονισμού 1013/2006 έχουν ως εξής:

«(1) Ο κύριος και εξέχων στόχος και συνιστώσα του παρόντος κανονισμού είναι η προστασία του περιβάλλοντος, οι δε επιπτώσεις του στο διεθνές εμπόριο έχουν μόνον συμπτωματικό χαρακτήρα.

[...]

(7) Είναι σημαντικό να οργανωθούν και να ρυθμισθούν η παρακολούθηση και ο έλεγχος των μεταφορών αποβλήτων ούτως ώστε να ληφθεί υπόψη η ανάγκη διατήρησης, προστασίας και βελτίωσης της ποιότητας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας και να επιδιωχθεί η ευρύτερη ενιαία εφαρμογή του κανονισμού σε ολόκληρη την Κοινότητα.

[...]

(13) Αν και η παρακολούθηση και ο έλεγχος των μεταφορών αποβλήτων εντός κράτους μέλους εναπόκεινται στο εν λόγω κράτος μέλος, τα εθνικά συστήματα που αφορούν τις μεταφορές αποβλήτων θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη συνοχής με το κοινοτικό σύστημα, ώστε να εξασφαλίζεται υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας.

(14) Στην περίπτωση των μεταφορών αποβλήτων προοριζόμενων για εργασίες διάθεσης και αποβλήτων που δεν απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ, ΙΙΙ Α ή ΙΙΙ Β προοριζόμενων για εργασίες αξιοποίησης, είναι σκόπιμο να εξασφαλίζεται η βέλτιστη παρακολούθηση και ο έλεγχος, με απαίτηση προηγούμενης γραπτής συγκατάθεσης για τις μεταφορές αυτές [στο εξής: συγκατάθεση]. Η εν λόγω διαδικασία θα πρέπει, με τη σειρά της, να προϋποθέτει προηγούμενη κοινοποίηση, η οποία θα καθιστά δυνατή τη δέουσα ενημέρωση των αρμόδιων αρχών ώστε να είναι αυτές σε θέση να λαμβάνουν κάθε απαραίτητο μέτρο για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος. Θα πρέπει επίσης να καθιστά δυνατό στις αρχές αυτές να προβάλλουν αιτιολογημένες αντιρρήσεις για τη συγκεκριμένη μεταφορά.

[...]

(33) Θα πρέπει να λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται ότι, σύμφωνα με την οδηγία 2006/12/ΕΚ και άλλες διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας περί αποβλήτων, τα απόβλητα που μεταφέρονται εντός της Κοινότητας καθώς και τα απόβλητα που εισάγονται στην Κοινότητα τυγχάνουν τέτοιας διαχείρισης ώστε να μην τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία και να μην χρησιμοποιούνται διαδικασίες ή μέθοδοι που ενδέχεται να βλάψουν το περιβάλλον, καθ' όλη τη διάρκεια της μεταφοράς, συμπεριλαμβανομένων της αξιοποίησης ή της διάθεσης στη χώρα προορισμού. […]»

4 Το άρθρο 2 του εν λόγω κανονισμού, που φέρει τον τίτλο «Ορισμοί», προβλέπει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί

[...]

35) "παράνομη μεταφορά", κάθε μεταφορά αποβλήτων που πραγματοποιείται:

[...]

δ) με τρόπο που δεν προσδιορίζεται ουσιαστικά στα έγγραφα κοινοποίησης ή μεταφοράς […]»

5 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο i, του κανονισμού 1013/2006 προβλέπει ότι οι μεταφορές αποβλήτων που προορίζονται για εργασίες αξιοποίησης και απαριθμούνται στον «πορτοκαλί» κατάλογο του παραρτήματος IV του κανονισμού αυτού υπόκεινται στη διαδικασία της προηγούμενης γραπτής κοινοποίησης και συγκατάθεσης κατά τις διατάξεις του τίτλου II του εν λόγω κανονισμού.

6 Κατά το άρθρο 4 του κανονισμού 1013/2006, για να προβεί σε κοινοποίηση της μεταφοράς αποβλήτων, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α' ή β', ο κοινοποιών συμπληρώνει το έγγραφο κοινοποίησης του παραρτήματος I A και, όπου απαιτείται, το έγγραφο μεταφοράς του παραρτήματος I B του εν λόγω κανονισμού, αναγράφοντας ή επισυνάπτοντας στα έγγραφα αυτά τις πληροφορίες και τα έγγραφα που απαριθμούνται στο παράρτημα II, μέρη 1 και 2, του κανονισμού αυτού.

7 Το άρθρο 9 του κανονισμού 1013/2006 προβλέπει τη διαδικασία σχετικά με τις συγκαταθέσεις που δίδουν οι αρμόδιες αρχές προορισμού, αποστολής και διαμετακόμισης για τις μεταφορές αποβλήτων που τους έχουν κοινοποιηθεί.

8 Το άρθρο 17 του κανονισμού 1013/2006, με τίτλο «Αλλαγές στη μεταφορά μετά τη συγκατάθεση», ορίζει:

«1. Εάν τυχόν υπάρξει ουσιώδης αλλαγή στις λεπτομέρειες ή/και τους όρους της μεταφοράς για την οποία έχει δοθεί συγκατάθεση, συμπεριλαμβανομένων των μεταβολών στην προβλεπόμενη ποσότητα, διαδρομή, δρομολόγιο, ημερομηνία μεταφοράς ή μεταφορέα, ο κοινοποιών ενημερώνει αμέσως τις οικείες αρμόδιες αρχές και τον παραλήπτη, και, ει δυνατόν, πριν από την έναρξη της μεταφοράς.

2. Σε τέτοιες περιπτώσεις, απευθύνεται νέα κοινοποίηση, εκτός εάν όλες οι οικείες αρμόδιες αρχές θεωρούν ότι δεν απαιτείται νέα κοινοποίηση για τις προτεινόμενες αλλαγές.

[...]»

9 Η παράγραφος 1 του άρθρου 49 του κανονισμού 1013/2006, με τίτλο «Προστασία του περιβάλλοντος», ορίζει:

«1. Ο παραγωγός, ο κοινοποιών και άλλες επιχειρήσεις που συμμετέχουν στη μεταφορά αποβλήτων και/ή στην αξιοποίηση ή τη διάθεσή τους προβαίνουν στις αναγκαίες ενέργειες ώστε να διασφαλίζουν ότι τα απόβλητα που μεταφέρουν τυγχάνουν διαχείρισης έτσι ώστε να μην τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία και με περιβαλλοντικά ορθό τρόπο, καθ' όλη τη διάρκεια της μεταφοράς και κατά την αξιοποίηση και τη διάθεση. Ιδίως, όταν η μεταφορά λαμβάνει χώρα στην Κοινότητα, τηρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 4 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ και της λοιπής κοινοτικής νομοθεσίας περί αποβλήτων.

[...]»

10 Το άρθρο 50 του κανονισμού αυτού, που επιγράφεται «Επιβολή της εφαρμογής στα κράτη μέλη», προβλέπει:

«1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβίασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν κάθε απαραίτητο μέτρο για να διασφαλίζουν την εφαρμογή τους. Οι σχετικές κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, σύμφωνες με την αρχή της αναλογικότητας και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή την εθνική τους νομοθεσία που σχετίζεται με την πρόληψη και τον εντοπισμό παράνομων μεταφορών και τις κυρώσεις για τις μεταφορές αυτές.

[...]

3. Οι έλεγχοι των μεταφορών μπορούν να διενεργούνται, ιδίως:

[...]

δ) κατά τη μεταφορά εντός της Κοινότητας.

4. Οι προς τούτο έλεγχοι μπορούν να περιλαμβάνουν έλεγχο εγγράφων, επιβεβαίωση ταυτότητας και, εάν είναι σκόπιμο, υλικό έλεγχο των αποβλήτων.

[...]»

11 Η θέση 8 του παραρτήματος Ι Α του κανονισμού 1013/2006, με τίτλο «Έγγραφο κοινοποίησης για διασυνοριακές μεταφορές/μετακινήσεις αποβλήτων», έχει ως εξής:

8. Επιλεγείς(-έντες) μεταφορέας(-είς):
Αριθμός μητρώου:
Όνομα *(7)*:
Διεύθυνση:
Αρμόδιος:
Τηλ.: Φαξ:
E-mail:
Τρόπος(-οι) μεταφοράς *(5)*:

12 Οι θέσεις 15 και 16 του εν λόγω παραρτήματος Ι Α έχουν ως εξής:

15. Σχετικές χώρες/κράτη (α), κωδικοί αριθμοί αρμοδίων αρχών εφόσον υπάρχουν (β), ακριβή σημεία εξόδου ή εισόδου (γ)				
Κράτος εξαγωγής/αποστολής	Κράτος(-η) διαμετακόμισης (είσοδος και έξοδος)			Κράτος εισαγωγής/προορισμού
α)				
β)				
γ)				
16. Τελωνεία εισόδου ή/και εξόδου ή/και εξαγωγής:			**(Ευρωπαϊκή Κοινότητα):**	
Είσοδος:	Έξοδος:		Εξαγωγή:	

13 Η θέση 8 του παραρτήματος Ι Β του κανονισμού 1013/2006, με τίτλο «Έγγραφο μεταφοράς για διασυνοριακές μεταφορές/μετακινήσεις αποβλήτων», έχει ως εξής:

8.(α) 1ος μεταφορέας *(3)*:	**8.(β) 2ος μεταφορέας:**	**8.(γ) Τελευταίος μεταφορέας:**
Αριθμός μητρώου:	Αριθμός μητρώου:	Αριθμός μητρώου:
Όνομα:	Όνομα:	Όνομα:
Διεύθυνση:	Διεύθυνση:	Διεύθυνση:
Τηλ.:	Τηλ.:	Τηλ.:
Φαξ:	Φαξ:	Φαξ:
E-mail:	E-mail:	E-mail:
------- ***Συμπληρώνεται από τον αντιπρόσωπο του μεταφορέα*** -------		*Περισσότεροι των τριών μεταφορέων (2)* ☐
Τρόπος μεταφοράς *(1)*:	Τρόπος μεταφοράς *(1)*:	Τρόπος μεταφοράς *(1)*:
Ημερομηνία μεταβίβασης:	Ημερομηνία μεταβίβασης:	Ημερομηνία μεταβίβασης:
Υπογραφή:	Υπογραφή:	Υπογραφή:

14 Το σημείο 26 του παραρτήματος Ι Γ του κανονισμού 1013/2006, με τίτλο «Ειδικές οδηγίες για τη συμπλήρωση των εγγράφων κοινοποιήσεως και μεταφοράς», έχει ως εξής:

«**Πεδίο 15** (βλέπε παράρτημα ΙΙ, μέρος 1, σημεία 8-10 και 14): Στη γραμμή (α) του πεδίου 15, να αναγραφεί το όνομα των χωρών αποστολής […], διαμετακόμισης και προορισμού ή οι κωδικοί κάθε χώρας χρησιμοποιώντας το πρότυπο συντομογραφιών ISO 3166 […]. Στη γραμμή (β), να αναγραφεί, κατά περίπτωση, ο κωδικός αριθμός της αντίστοιχης αρμόδιας αρχής κάθε χώρας, και στη γραμμή (γ) να αναγραφεί το όνομα του μεθοριακού σημείου διέλευσης ή του λιμένα και, κατά περίπτωση, ο κωδικός αριθμός του τελωνείου ως σημείου εισόδου ή εξόδου από τη συγκεκριμένη χώρα. Για τις χώρες διαμετακόμισης να παρασχεθούν πληροφορίες στη γραμμή (γ) για τα σημεία εισόδου και

εξόδου. Εάν εμπλέκονται περισσότερες από τρεις χώρες διαμετακόμισης σε μια συγκεκριμένη μεταφορά, να επισυναφθούν οι κατάλληλες πληροφορίες σε παράρτημα. Στο παράρτημα να αναφερθεί το σχεδιαζόμενο δρομολόγιο μεταξύ του σημείου εισόδου και εξόδου, συμπεριλαμβανομένων των τυχόν εναλλακτικών δρομολογίων, σε περίπτωση απρόβλεπτων καταστάσεων.»

15 Το παράρτημα ΙΙ του κανονισμού 1013/2006, σχετικά με τις πληροφορίες και τα έγγραφα που συνοδεύουν την κοινοποίηση, προβλέπει, στο μέρος 1 αυτού με τίτλο «Πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται ή να επισυνάπτονται ως παράρτημα στο έγγραφο κοινοποίησης»:

«[...]

13. Προβλεπόμενοι τρόποι μεταφοράς.

14. Προβλεπόμενο δρομολόγιο (σημείο εξόδου από κάθε σχετική χώρα και εισόδου σε κάθε σχετική χώρα, συμπεριλαμβανομένων των τελωνείων εισόδου στην, και/ή εξόδου από, και/ή εξαγωγής από την Κοινότητα) και προβλεπόμενη διαδρομή (διαδρομή μεταξύ των σημείων εξόδου και εισόδου), συμπεριλαμβανομένων των πιθανών εναλλακτικών λύσεων, μεταξύ άλλων, σε περίπτωση απρόβλεπτων περιστάσεων.

[...]»

16 Υπό τον τίτλο «Πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται ή να επισυνάπτονται ως παράρτημα στο έγγραφο μεταφοράς», το μέρος 2 του εν λόγω παραρτήματος ΙΙ έχει ως εξής:

«[...]

3. Μέσα μεταφοράς.

[...]

5. Προβλεπόμενο δρομολόγιο (σημείο εξόδου από κάθε σχετική χώρα και εισόδου σε κάθε σχετική χώρα, συμπεριλαμβανομένων των τελωνείων εισόδου στην, και/ή εξόδου από, και/ή εξαγωγής από την Κοινότητα) και προβλεπόμενη διαδρομή (διαδρομή μεταξύ των σημείων εξόδου και εισόδου), συμπεριλαμβανομένων των πιθανών εναλλακτικών λύσεων, μεταξύ άλλων, σε περίπτωση απρόβλεπτων περιστάσεων.

[...]»

Η ουγγρική νομοθεσία

17 Το άρθρο 19, παράγραφος 1, του νόμου CLXXXV του 2012, περί αποβλήτων (a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény), ορίζει:

«Απόβλητα μπορούν να εισέρχονται στο έδαφος της Ουγγαρίας κατά τα οριζόμενα στον κανονισμό (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και στην κυβερνητική πράξη για τη διασυνοριακή μεταφορά αποβλήτων.»

18 Το άρθρο 86, παράγραφος 1, του νόμου αυτού προβλέπει:

«Η αρχή προστασίας του περιβάλλοντος επιβάλλει πρόστιμο σχετικό με τη διαχείριση αποβλήτων, βάσει της κυβερνητικής πράξεως για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων σχετικά με τα πρόστιμα που αφορούν τη διαχείριση αποβλήτων, σε κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ατομική επιχείρηση ή οργανισμό άνευ νομικής προσωπικότητας που:

α) παραβαίνει τα οριζόμενα στη νομοθεσία για τη διαχείριση των αποβλήτων, σε άμεσης ισχύος πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε διοικητική απόφαση,

β) ασκεί δραστηριότητα διαχειρίσεως αποβλήτων υποκείμενη σε συγκατάθεση, έγκριση, εγγραφή σε μητρώο ή κοινοποίηση, χωρίς να διαθέτει τέτοια συγκατάθεση, έγκριση, εγγραφή σε μητρώο ή κοινοποίηση, ή κατά τρόπο που διαφέρει από τα προβλεπόμενα σε αυτές, ή

γ) δεν ενημερώνει ή δεν ενημερώνει δεόντως την αρχή προστασίας του περιβάλλοντος για την παραγωγή ή τη δημιουργία υποπροϊόντων ή χρησιμοποιεί, διανέμει ή αποθηκεύει απόβλητα ως προϊόντα ή υποπροϊόντα.»

19 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της κυβερνητικής πράξεως 271, της 21ης Δεκεμβρίου 2001, για τον καθορισμό του ύψους των σχετικών με τη διαχείριση αποβλήτων προστίμων και του τρόπου επιβολής και προσδιορισμού τους [a hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló 271/2001. (XII. 21.) Kormányrendelet, στο εξής: κυβερνητική πράξη], ορίζει:

«1. Με την επιφύλαξη των οριζομένων στο άρθρο 2, παράγραφοι 4 έως 8, και στο άρθρο 3, παράγραφος 4, το ύψος του προστίμου είναι το ποσό που προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό των βασικών προστίμων που προβλέπονται στην παρούσα πράξη επί τους συντελεστές που αντιστοιχούν στους παράγοντες μεταβολής των εν λόγω βασικών προστίμων, κατά τα οριζόμενα στο παράρτημα.

[...]

3. Το μέγιστο ποσό του βασικού προστίμου σε σχέση με τη διαχείριση αποβλήτων (στο εξής: βασικό πρόστιμο) είναι:

[...]

στ) σε περίπτωση παράνομης διασυνοριακής μεταφοράς επικίνδυνων αποβλήτων, ένα εκατομμύριο φιορίνια.»

20 Κατά το άρθρο 3 της εν λόγω κυβερνητικής πράξεως:

«1. Για τον προσδιορισμό του προστίμου, καθορίζεται καταρχάς το ποσό του βασικού προστίμου.

[...]

4. Σε περίπτωση παράνομης διασυνορικής μεταφοράς αποβλήτων (εισαγωγή, εξαγωγή ή διαμετακόμιση μέσω της εθνικής επικράτειας), το ύψος του πληρωτέου προστίμου είναι το γινόμενο που προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό του βασικού προστίμου που προβλέπεται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχεία f έως g, επί τον δείκτη βάρους των αποβλήτων. Εάν δεν είναι εφικτό να προσδιοριστεί επακριβώς το βάρος των αποβλήτων, το πρόστιμο υπολογίζεται με τη μέση τιμή του εύρους τιμών της μάζας, εκπεφρασμένη σε τόνους, η οποία προσδιορίζεται κατ' εκτίμηση.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

21 Στις 21 Οκτωβρίου 2013 φορτηγό της Total Waste Recycling, το οποίο μετέφερε 8 380 τόνους αποβλήτων που περιλαμβάνονται στον «πορτοκαλί» κατάλογο του παραρτήματος IV του κανονισμού 1013/2006, δηλαδή αποβλήτων που υπόκεινται σε προηγούμενη έγγραφη διαδικασία κοινοποιήσεως και συγκαταθέσεως, υποβλήθηκε σε έλεγχο μετά τη διέλευσή του από τον συνοριακό σταθμό του Nagylak ενόψει της εισόδου του στην Ουγγαρία.

22 Από τον έλεγχο αυτό διαπιστώθηκε ότι το φορτίο συνοδευόταν από το έγγραφο κοινοποιήσεως του παραρτήματος I A του κανονισμού 1013/2006, το έγγραφο μεταφοράς του παραρτήματος I B του κανονισμού αυτού και τις προβλεπόμενες από τον κανονισμό αυτό διοικητικές συγκαταθέσεις. Ωστόσο, στο εν λόγω έγγραφο κοινοποιήσεως και στις συγκαταθέσεις αναγραφόταν ως σημείο εισόδου στην Ουγγαρία το μεθοριακό σημείο διελεύσεως του Ártánd (Ουγγαρία), το οποίο βρίσκεται 180 χιλιόμετρα βόρεια του Nagylak (Ουγγαρία). Η Total Waste Management δήλωσε, συναφώς, ότι ο οδηγός του εν λόγω φορτηγού επιχείρησε, κατόπιν εσφαλμένης συνεννοήσεως με την εταιρία, να εισέλθει στην Ουγγαρία από τον συνοριακό σταθμό του Nagylak, επειδή αυτός βρίσκεται εγγύτερα στον τόπο κατοικίας του.

23 Με απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2014, η αρμόδια εθνική εποπτική αρχή επέβαλε στην Total Waste Management, σύμφωνα με τον νόμο CLXXXV του 2012, περί αποβλήτων, πρόστιμο 8 380 000 φιορινιών (HUF) (26 864,26 ευρώ), λόγω αθετήσεως των υποχρεώσεών της όσον αφορά τη διαχείριση των αποβλήτων, και της καταλόγισε ποσό ύψους 256 500 HUF (822,158 ευρώ) για τα έξοδα της διαδικασίας. Προς αιτιολόγηση της αποφάσεώς της, αναφέρει ότι το επίμαχο φορτίο δεν εισήλθε στο έδαφος της Ουγγαρίας από το μεθοριακό σημείο διελεύσεως που αναφέρεται στις συγκαταθέσεις και ότι η Total Waste Management δεν είχε ενημερώσει τις αρμόδιες αρχές για τροποποίηση του αρχικώς εγκεκριμένου δρομολογίου, με αποτέλεσμα η μεταφορά να είναι παράνομη κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 35, στοιχείο δ', του κανονισμού 1013/2006. Για τον καθορισμό του ύψους του εν λόγω προστίμου, η προαναφερθείσα αρχή έλαβε ως βάση, κατ' εφαρμογήν της κυβερνητικής πράξεως, το ανώτατο βασικό ποσό του 1 εκατομμυρίου HUF (περίπου 3 205,99 ευρώ), και το πολλαπλασίασε επί το βάρος των μεταφερόμενων αποβλήτων.

24 Με την προσφυγή της ενώπιον του Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (πρωτοβάθμιο δικαστήριο διοικητικών και εργατικών διαφορών της Βουδαπέστης), η Total Waste Recycling ζητεί την ακύρωση της εν λόγω αποφάσεως. Προβάλλει ότι δεν υπήρξε παράνομη μεταφορά αποβλήτων, κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 35, στοιχείο δ', του κανονισμού 1013/2006, καθόσον δεν υπήρξε μεταβολή του «τρόπου» μεταφοράς κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, οδικής εν προκειμένω μεταφοράς, αλλά μόνον του δρομολογίου μεταφοράς του φορτίου. Προβάλλει επίσης ότι από τα παραρτήματα του εν λόγω κανονισμού προκύπτει ότι οι έννοιες «τρόποι μεταφοράς» και «δρομολόγιο» διαφέρουν: το σημείο 13 του παραρτήματος II αφορά τους «τρόπους μεταφοράς», ενώ το σημείο 14 του παραρτήματος αυτού το «δρομολόγιο».

25 Η εθνική εποπτική αρχή ζητεί την απόρριψη της προσφυγής. Υποστηρίζει ότι, δεδομένης της μεταβολής του προβλεπόμενου εν προκειμένω δρομολογίου, η Total Waste Management ήταν υποχρεωμένη, βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 1013/2006, να ενημερώσει αμέσως τις αρμόδιες αρχές. Θεωρεί απαράδεκτο το επιχείρημα που αντλεί η Total Waste Management από το παράρτημα II του κανονισμού και ότι κακώς αυτή επικαλείται τον κατάλογο συντομογραφιών και κωδικών που παρατίθεται μετά το παράρτημα I A του κανονισμού αυτού.

26 Το αιτούν δικαστήριο κρίνει ότι από το κείμενο του κανονισμού 1013/2006 δεν προκύπτει με σαφήνεια εάν η είσοδος φορτίου αποβλήτων στη χώρα διελεύσεως από σημείο διαφορετικό σε σχέση με το μεθοριακό σημείο που αναγραφόταν στο έγγραφο κοινοποιήσεως και στη συγκατάθεση συνιστά τροποποίηση του τρόπου μεταφοράς ή μεταφορά που πραγματοποιείται κατά τρόπο μη αναφερόμενο στην κοινοποίηση και, συνεπώς, «παράνομη μεταφορά» αποβλήτων κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 35, στοιχείο δ', του κανονισμού αυτού, λαμβανομένης επίσης υπόψη της υποχρεώσεως που

υπέχει ο κοινοποιών, δυνάμει του άρθρου 17, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, να ενημερώνει αμέσως τις αρμόδιες αρχές για κάθε μεταβολή του τρόπου μεταφοράς, περιλαμβανομένης της διαδρομής και του δρομολογίου. Εφόσον η μεταφορά αυτή πρέπει να χαρακτηριστεί ως παράνομη, το εν λόγω δικαστήριο ζητεί επίσης να διευκρινιστεί εάν το επιβληθέν πρόστιμο είναι εύλογο, υπό το πρίσμα των περιστάσεων της υποθέσεως της κύριας δίκης.

27 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (πρωτοβάθμιο δικαστήριο διοικητικών και εργατικών διαφορών της Βουδαπέστης) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχει η μεταφορά αποβλήτων που πραγματοποιείται “με τρόπο που δεν προσδιορίζεται ουσιαστικά [στο έγγραφο] κοινοποίησης”, κατά το άρθρο 2, σημείο 35, στοιχείο δ′, του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006, την έννοια ότι αναφέρεται στους τρόπους μεταφοράς οι οποίοι απαριθμούνται στα παραρτήματα I A και I B του εν λόγω κανονισμού (οδική, σιδηροδρομική, αεροπορική, θαλάσσια ή μέσω εσωτερικών πλωτών οδών);

2) Μπορεί η μη ενημέρωση της αρχής σε περίπτωση ουσιώδους αλλαγής στις λεπτομέρειες ή/και τους όρους της μεταφοράς για την οποία έχει δοθεί συγκατάθεση, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006, να οδηγήσει στη διαπίστωση ότι η μεταφορά αποβλήτων πραγματοποιείται «με τρόπο που δεν προσδιορίζεται ουσιαστικά [στο έγγραφο] κοινοποίησης», κατά το άρθρο 2, σημείο 35, στοιχείο δ′, του εν λόγω κανονισμού, με αποτέλεσμα να πρόκειται για παράνομη μεταφορά αποβλήτων;

3) Μπορεί να θεωρηθεί ότι υπάρχει ουσιώδης αλλαγή στις λεπτομέρειες ή/και τους όρους της μεταφοράς για την οποία έχει δοθεί συγκατάθεση, κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006, όταν η είσοδος της μεταφοράς αποβλήτων στην αναφερόμενη χώρα διαμετακομίσεως πραγματοποιείται από μεθοριακό σημείο διελεύσεως διαφορετικό από το οριζόμενο στη συγκατάθεση ή στο έγγραφο κοινοποιήσεως;

4) Εφόσον θεωρηθεί ότι η είσοδος φορτίου αποβλήτων στη χώρα διαμετακομίσεως από τόπο διαφορετικό από τον οριζόμενο στη συγκατάθεση ή στο έγγραφο κοινοποιήσεως συνιστά παράνομη μεταφορά αποβλήτων, μπορεί να επιβληθεί αναλογικό πρόστιμο για τον ως άνω λόγο, το ύψος του οποίου ισοδυναμεί με εκείνο του προστίμου που επιβάλλεται στον παραβάτη της υποχρεώσεως εξασφαλίσεως συγκαταθέσεως και υποβολής έγγραφης προηγούμενης κοινοποιήσεως;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου, του δεύτερου και του τρίτου ερωτήματος

28 Με το πρώτο, το δεύτερο και το τρίτο ερώτημά του, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ’ ουσίαν, εάν το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 1013/2006 έχει την έννοια ότι η μεταφορά αποβλήτων εκ των απαριθμούμενων στο παράρτημα IV του κανονισμού αυτού σε χώρα διελεύσεως από μεθοριακό σημείο διελεύσεως διαφορετικό από το αναγραφόμενο στο έγγραφο κοινοποιήσεως, για την οποία οι αρμόδιες αρχές έχουν δώσει τη συγκατάθεσή τους, αποτελεί ουσιώδη μεταβολή στις λεπτομέρειες ή/και τους όρους μεταφοράς κατά την έννοια της διατάξεως αυτής και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, εάν η μη ενημέρωση των αρμοδίων αρχών για τη μεταβολή αυτή συνεπάγεται τον χαρακτηρισμό της μεταβολής ως παράνομης, επειδή έχει πραγματοποιηθεί «με τρόπο που δεν προσδιορίζεται ουσιαστικά στα έγγραφα κοινοποίησης ή μεταφοράς», κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 35, στοιχείο δ′, του εν λόγω κανονισμού.

29 Υπενθυμίζεται, προκαταρκτικώς, ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 1, παράγραφος 1, και την αιτιολογική σκέψη 7 του κανονισμού 1013/2006, με τον κανονισμό αυτόν θεσπίζονται διαδικασίες και συστήματα ελέγχου των μεταφορών αποβλήτων ούτως ώστε να λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη διατηρήσεως, προστασίας και βελτιώσεως της ποιότητας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας. Ειδικότερα, από τα άρθρα 3, παράγραφος 1, και 4, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 14 αυτού, προκύπτει ότι οι μεταφορές από κράτος μέλος σε άλλο ή/και η διαμετακόμιση μέσω ενός ή περισσοτέρων άλλων κρατών μελών αποβλήτων προς διάθεση ή επικίνδυνων αποβλήτων προς αξιοποίηση πρέπει προηγουμένως να κοινοποιούνται εγγράφως στις αρμόδιες αρχές, ούτως ώστε αυτές να είναι σε θέση να λάβουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος (βλ., συναφώς, αποφάσεις Ragn-Sells, C-292/12, EU:C:2013:820, σκέψη 52, καθώς και Shell Nederland και Belgian Shell, C-241/12 και C-242/12, EU:C:2013:821, σκέψη 32).

30 Για την κοινοποίηση απαιτείται, κατά το άρθρο 4 του κανονισμού 1013/2006, να συμπληρώσει ο κοινοποιών το έγγραφο κοινοποίησης του παραρτήματος I A και, όπου απαιτείται, το έγγραφο μεταφοράς του παραρτήματος I B του εν λόγω κανονισμού, αναγράφοντας ή επισυνάπτοντας στα έγγραφα αυτά τις πληροφορίες και τα έγγραφα που απαριθμούνται στο παράρτημα II, μέρη 1 και 2, του κανονισμού αυτού. Οι αρμόδιες αρχές αποφασίζουν, βάσει του συνόλου των εγγράφων αυτών και των πληροφοριών που τους έχουν κοινοποιηθεί, εάν θα παράσχουν ή όχι τη συγκατάθεσή τους για κάθε μεταφορά αποβλήτων, σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού1013/2006.

31 Μετά την παροχή της συγκαταθέσεως και εφόσον έχει υπάρξει μεταβολή στις λεπτομέρειες ή/και τους όρους της μεταφοράς για την οποία έχει δοθεί συγκατάθεση, συμπεριλαμβανομένων των μεταβολών στην προβλεπόμενη ποσότητα, διαδρομή, δρομολόγιο, ημερομηνία μεταφοράς ή μεταφορέα, ο κοινοποιών υποχρεούται, κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 1013/2006, να ενημερώσει αμέσως τις οικείες αρμόδιες αρχές και τον παραλήπτη, ει δυνατόν πριν την έναρξη της μεταφοράς.

32 Συναφώς, τονίζεται ότι από το γράμμα του εν λόγω άρθρου 17, παράγραφος 1, προκύπτει προδήλως ότι η μεταβολή του δρομολογίου συνιστά «ουσιώδη αλλαγή [...] των λεπτομερειών και/ή των όρων της μεταφοράς για την οποία έχει δοθεί συγκατάθεση». Συγκεκριμένα, η χρήση των όρων «συμπεριλαμβανομένων των μεταβολών [στο] δρομολόγιο» στη διάταξη αυτή εμφαίνει ότι η συγκεκριμένη μεταβολή συνιστά ουσιώδη μεταβολή των λεπτομερειών και/ή των όρων της μεταφοράς που θεωρούνται ουσιώδεις.

33 Όπως, όμως, προκύπτει από το παράρτημα II, μέρος 1, σημείο 14, του κανονισμού 1013/2006, στην έννοια του «δρομολογίου» περιλαμβάνονται τα σημεία εξόδου «από κάθε σχετική [με τη μεταφορά] χώρα και εισόδου σε κάθε σχετική [με τη μεταφορά] χώρα», ήτοι, όπως διευκρινίζεται στη θέση 15 του «[ε]γγράφου κοινοποίησης» του παραρτήματος I A του εν λόγω κανονισμού, τα μεθοριακά σημεία διελεύσεως.

34 Τα σημεία εξόδου και εισόδου πρέπει να αναγράφονται στη θέση 15 του «[ε]γγράφου κοινοποίησης», όπως ρητώς προκύπτει τόσο από το γράμμα του εγγράφου αυτού όσο και από το σημείο 26 του παραρτήματος I Γ του κανονισμού 1013/2006, το οποίο περιέχει ειδικές οδηγίες για τη συμπλήρωση του εν λόγω εγγράφου.

35 Συνεπώς, τυχόν μεταβολή του μεθοριακού σημείου διελεύσεως, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, ισοδυναμεί με μεταβολή του δρομολογίου, η οποία αποτελεί, κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, «ουσιώδη μεταβολή» των λεπτομερειών και/ή των όρων της μεταφοράς για την οποία έχει δοθεί συγκατάθεση, η μεταβολή δε αυτή πρέπει να κοινοποιηθεί στις αρμόδιες αρχές.

36 Σε περίπτωση τέτοιας μεταβολής, απαιτείται, καταρχήν, νέα κοινοποίηση, όπως προβλέπεται στο άρθρο 17, παράγραφος 2, του κανονισμού 1013/2006. Συγκεκριμένα, οι λεπτομέρειες της μεταφοράς που έχουν προηγουμένως κοινοποιηθεί στις αρμόδιες αρχές, οι οποίες έχουν παράσχει τη συγκατάθεσή τους, δεν αντιστοιχούν πλέον, κατόπιν της τροποποιήσεως αυτής, στην πραγματικότητα και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί πλέον να θεωρείται ότι η συγκατάθεση ισχύει ως προς αυτές.

37 Η εν λόγω μεταφορά, η οποία αποκλίνει από τα αναγραφόμενα στην κοινοποίηση, πρέπει να χαρακτηριστεί «παράνομη», ως πραγματοποιηθείσα «με τρόπο που δεν προσδιορίζεται ουσιαστικά στα έγγραφα κοινοποίησης ή μεταφοράς», κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 35, στοιχείο δ', του εν λόγω κανονισμού.

38 Η εν λόγω γραμματική και συστηματική ερμηνεία του κανονισμού 1013/2006 επιβεβαιώνεται από την τελολογική ερμηνεία αυτού.

39 Συγκεκριμένα, τονίζεται, συναφώς, ότι, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 1 του κανονισμού 1013/2006, σκοπός του κανονισμού είναι η προστασία του περιβάλλοντος. Εξάλλου, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 7 του εν λόγω κανονισμού, είναι σημαντικό να οργανωθούν και να ρυθμισθούν η παρακολούθηση και ο έλεγχος των μεταφορών αποβλήτων ούτως ώστε να ληφθεί υπόψη η ανάγκη διατήρησης, προστασίας και βελτίωσης της ποιότητας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας.

40 Όσον αφορά τις μεταφορές αποβλήτων του «πορτοκαλί» καταλόγου που περιλαμβάνεται στο παράρτημα IV του κανονισμού 1013/2006, όπως είναι τα επίμαχα στην κύρια δίκη, με την αιτιολογική σκέψη 14 του κανονισμού αυτού διευκρινίζεται ότι είναι σκόπιμο να εξασφαλίζεται η βέλτιστη παρακολούθηση και ο έλεγχος, με την επιβολή της υποχρεώσεως προηγούμενης γραπτής συγκατάθεσης για τις μεταφορές αυτές, της οποίας πρέπει να προηγείται κοινοποίηση, ούτως ώστε οι αρμόδιες αρχές να διαθέτουν τη δέουσα ενημέρωση, προκειμένου να είναι σε θέση να λαμβάνουν κάθε απαραίτητο μέτρο για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, αλλά και να προβάλλουν αιτιολογημένες αντιρρήσεις για τη συγκεκριμένη μεταφορά.

41 Συνεπώς, οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στο έγγραφο κοινοποιήσεως του παραρτήματος I A του κανονισμού 1013/2006, όπως το μεθοριακό σημείο διελεύσεως του φορτίου, είναι απαραίτητες για την ορθή εκτέλεση των υποχρεώσεων που υπέχουν οι αρμόδιες αρχές.

42 Κατά συνέπεια, εάν μεταβληθεί το αναγραφόμενο στο έγγραφο κοινοποιήσεως μεθοριακού σημείου διελεύσεως, για το οποίο οι αρμόδιες αρχές έχουν παράσχει τη συγκατάθεσή τους, χωρίς οι εν λόγω αρχές αυτές να ενημερωθούν για τη μεταβολή αυτή, κατά παράβαση του άρθρου 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 1013/2006, δεν μπορεί πλέον να διασφαλιστεί η ορθή εκτέλεση των υποχρεώσεων παρακολουθήσεως και ελέγχου, σύμφωνα με τον κανονισμό αυτόν.

43 Συνεπώς, μια τέτοια μεταβολή δεν μπορεί παρά να χαρακτηριστεί ουσιώδης και, ως εκ τούτου, να θεωρηθεί ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 17, παράγραφος 1, πράγμα που σημαίνει ότι η μεταφορά που πραγματοποιείται σε χώρα διελεύσεως από μεθοριακό σημείο διελεύσεως διαφορετικό από το αναγραφόμενο στην κοινοποίηση, χωρίς οι οικείες αρμόδιες αρχές να έχουν συναφώς ενημερωθεί και χωρίς να έχει διενεργηθεί νέα κοινοποίηση, πρέπει να χαρακτηρίζεται «παράνομη μεταφορά». Η αντίθετη ερμηνεία θα καθιστούσε άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας τις διαδικασίες και τα συστήματα ελέγχου που έχουν θεσπιστεί με τον κανονισμό 1013/2006.

44 Η ορθότητα του παραπάνω συμπεράσματος δεν αναιρείται από το ορολογικό ζήτημα που αποτελεί αντικείμενο του πρώτου ερωτήματος του αιτούντος δικαστηρίου. Με το εν λόγω ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί εάν, στη φράση «με τρόπο που δεν προσδιορίζεται ουσιαστικά στα έγγραφα κοινοποίησης», η οποία περιλαμβάνεται στον κατά το άρθρο 2, σημείο 35, στοιχείο δ', του κανονισμού 1013/2006 ορισμό της «παράνομης μεταφοράς», ο όρος «τρόπος»

(«módon» στα ουγγρικά) αφορά μόνο τον τρόπο μεταφοράς (szállítás módjai) (οδική, σιδηροδρομική, αεροπορική, θαλάσσια ή μέσω εσωτερικών πλωτών οδών), κατά τα προβλεπόμενα στα παραρτήματα I A και I B του κανονισμού αυτού.

45 Ο λόγος για τον οποίο υποβάλλεται το ερώτημα αυτό στο Δικαστήριο είναι ότι η ουγγρική απόδοση του κανονισμού 1013/2006 διαφέρει από τις λοιπές γλωσσικές αποδόσεις του κανονισμού αυτού. Συγκεκριμένα, πλην της θέσεως 8 του ««[ε]γγράφου κοινοποιήσεως», το οποίο περιλαμβάνεται στο παράρτημα I A του κανονισμού αυτού, όπου χρησιμοποιούνται σωστά οι λέξεις «szállítási eszköz» για την απόδοση των όρων «moyens de transport» [μέσα μεταφοράς], οι όροι αυτοί έχουν αποδοθεί, στον κατάλογο των συντομογραφιών και των κωδικών που έπεται του εν λόγω παραρτήματος I A, καθώς και στα παραρτήματα I B (θέση 8 και κατάλογος συντομογραφιών και κωδικών που έπεται του παραρτήματος I B) και II (μέρος 1, σημείο 13, και μέρος 2, σημείο 3) του εν λόγω κανονισμού, με τους όρους «szállítás módjait», οι οποίοι αποτελούν το αντίστοιχο στην ουγγρική της γαλλικής λέξεως «manière» [τρόπος], ήτοι με τον όρο «mód». Εξ αυτού αντλεί η Total Waste Recycling το επιχείρημα ότι «παράνομη μεταφορά» κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 35, στοιχείο δ′, του κανονισμού 1013/2006 υφίσταται μόνο σε περίπτωση που το μέσο μεταφοράς διαφέρει από το αναγραφόμενο στην κοινοποίηση.

46 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η διατύπωση που χρησιμοποιείται σε μία από τις γλωσσικές αποδόσεις διατάξεως του δικαίου της Ένωσης δεν μπορεί να αποτελεί τη μοναδική βάση για την ερμηνεία της διατάξεως αυτής ούτε μπορεί να της αναγνωρισθεί, προς τον σκοπό αυτό, υπεροχή έναντι των λοιπών γλωσσικών αποδόσεων. Πράγματι, οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται κατά τρόπο ομοιόμορφο λαμβανομένων υπόψη των αποδόσεών τους σε όλες τις γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε περίπτωση διαστάσεως μεταξύ των αποδόσεων διατάξεως του δικαίου της Ένωσης στις διάφορες γλώσσες, η επίμαχη διάταξη πρέπει επομένως να ερμηνεύεται βάσει της όλης οικονομίας της και του σκοπού που επιδιώκεται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί στοιχείο (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση Léger, C-528/13, EU:C:2015:288, σκέψη 35 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

47 Όσον αφορά, πάντως, την όλη οικονομία και τον σκοπό του κανονισμού 1013/2006, με τις σκέψεις 33 έως 43 της παρούσας αποφάσεως επισημάνθηκε ότι, για να μπορούν οι αρμόδιες αρχές, στο πλαίσιο των υποχρεώσεών τους παρακολουθήσεως και ελέγχου, να λαμβάνουν, όσον αφορά τις μεταφορές αποβλήτων, όλα τα αναγκαία για την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας μέτρα, είναι απαραίτητο να ενημερώνονται και, συνεπώς, να διαθέτουν όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται σύμφωνα με το παράρτημα I A του κανονισμού αυτού, και όχι μόνο πληροφορίες σχετικά με το χρησιμοποιούμενο μεταφορικό μέσο.

48 Κατά συνέπεια, η όλη οικονομία και ο σκοπός του κανονισμού 1013/2006 οδηγούν στο συμπέρασμα ότι πρέπει να γίνει δεκτή η ερμηνεία κατά την οποία ο όρος «τρόπος» του άρθρου 2, σημείο 35, στοιχείο δ′, του κανονισμού αυτού δεν μπορεί να σημαίνει μόνο το «μέσο μεταφοράς», αλλά, αντιθέτως, πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπο ευρύ, κατά την έννοια ότι καλύπτει τις συνθήκες και τους όρους της μεταφοράς, περιλαμβανομένου του δρομολογίου της.

49 Κατόπιν των προεκτεθέντων, στα τρία πρώτα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 1013/2006 έχει την έννοια ότι η μεταφορά αποβλήτων εκ των απαριθμούμενων στο παράρτημα IV του κανονισμού αυτού σε χώρα διελεύσεως από μεθοριακό σημείο διελεύσεως διαφορετικό από το αναγραφόμενο στο έγγραφο κοινοποιήσεως, για την οποία οι αρμόδιες αρχές έχουν δώσει τη συγκατάθεσή τους, αποτελεί ουσιώδη μεταβολή στις λεπτομέρειες ή/και τους όρους μεταφοράς κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, οπότε η μη ενημέρωση των αρμοδίων αρχών για τη μεταβολή αυτή συνεπάγεται τον χαρακτηρισμό της μεταβολής ως παράνομης, λόγω της πραγματοποιήσεώς της «με τρόπο που δεν προσδιορίζεται ουσιαστικά στα έγγραφα κοινοποίησης ή μεταφοράς», κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 35, στοιχείο δ′, του εν λόγω κανονισμού.

Επί του τέταρτου ερωτήματος

50 Με το τέταρτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί εάν το άρθρο 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 1013/2006, κατά το οποίο οι κυρώσεις που επιβάλλονται από τα κράτη μέλη σε περίπτωση παραβάσεως των διατάξεων του κανονισμού αυτού πρέπει να είναι σύμφωνες με την αρχή της αναλογικότητας, απαγορεύει την επιβολή προστίμου για μεταφορά αποβλήτων εκ των απαριθμούμενων στο παράρτημα IV του εν λόγω κανονισμού σε χώρα διελεύσεως από μεθοριακό σημείο διελεύσεως διαφορετικό από το αναγραφόμενο στο έγγραφο κοινοποιήσεως, για την οποία οι αρμόδιες αρχές έχουν δώσει τη συγκατάθεσή τους, σε περίπτωση που το ύψος του προστίμου αυτού αντιστοιχεί στο πρόστιμο που επιβάλλεται για παραβίαση της υποχρεώσεως εξασφαλίσεως συγκαταθέσεως και υποβολής έγγραφης προηγούμενης κοινοποιήσεως.

51 Συναφώς, τονίζεται ότι το άρθρο 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 1013/2006 υποχρεώνει τα κράτη μέλη να θεσπίζουν «κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβίασης των διατάξεων του [...] κανονισμού [...]. Οι σχετικές κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, σύμφωνες με την αρχή της αναλογικότητας και αποτρεπτικές». Διαπιστώνεται ότι ο εν λόγω κανονισμός δεν περιλαμβάνει λεπτομερέστερες διατάξεις σχετικά με τη θέσπιση των εν λόγω εθνικών κυρώσεων και, ειδικότερα, δεν προβλέπει ρητώς κριτήρια για την εκτίμηση της συμβατότητας των κυρώσεων αυτών με την αρχή της αναλογικότητας.

52 Αποτελεί πάντως πάγια νομολογία ότι, ελλείψει εναρμονίσεως της νομοθεσίας της Ένωσης στον τομέα των κυρώσεων που επιβάλλονται σε περίπτωση μη τηρήσεως των προϋποθέσεων που προβλέπει σύστημα το οποίο έχει θεσπιστεί με τη νομοθεσία αυτή, τα κράτη μέλη είναι αρμόδια να επιλέγουν τις κυρώσεις που θεωρούν κατάλληλες. Οφείλουν πάντως να ασκούν την αρμοδιότητα αυτή τηρώντας το κοινοτικό δίκαιο και τις γενικές αρχές του και, κατά συνέπεια, την αρχή της αναλογικότητας (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση Urbán, C-210/10, EU:C:2012:64, σκέψη 23 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

53 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, για να κριθεί εάν η επίμαχη κύρωση συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας, πρέπει να ληφθούν υπόψη, μεταξύ άλλων, η φύση και η σοβαρότητα της παραβάσεως για την οποία προβλέπεται η κύρωση αυτή, καθώς και ο τρόπος καθορισμού του ύψους της (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση Rodopi-M 91, C-259/12, EU:C:2013:414, σκέψη 38 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Επομένως, η αρχή της αναλογικότητας επιβάλλεται στα κράτη μέλη και όσον αφορά την εκτίμηση των στοιχείων που είναι δυνατό να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό του προστίμου (απόφαση Urbán, C-210/10, EU:C:2012:64, σκέψη 54).

54 Ωστόσο, απόκειται εν τέλει στο εθνικό δικαστήριο να κρίνει, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των πραγματικών και νομικών περιστάσεων της υποθέσεως της οποίας έχει επιληφθεί, εάν το ύψος της κυρώσεως υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού της επίμαχης νομοθεσίας. Ειδικότερα, η εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας σε συγκεκριμένη περίπτωση εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο, το οποίο καλείται να εκτιμήσει τη συμφωνία των εθνικών μέτρων προς το δίκαιο της Ένωσης, το δε Δικαστήριο είναι αρμόδιο μόνο να παράσχει στο εθνικό δικαστήριο όλα τα στοιχεία ερμηνείας που αφορούν το δίκαιο της Ένωσης με τα οποία θα μπορέσει το εθνικό δικαστήριο να εκτιμήσει τη συμφωνία αυτή (βλ., συναφώς, μεταξύ άλλων, απόφαση Profaktor Kulesza, Frankowski, Jóźwiak, Orłowski, C-188/09, EU:C:2010:454, σκέψη 30 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

55 Όσον αφορά τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβάσεως των διατάξεων του κανονισμού 1013/2006, ο οποίος αποσκοπεί στη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας, ο εθνικός δικαστής οφείλει, στο πλαίσιο του ελέγχου της συμφωνίας μιας τέτοιας κυρώσεως με την αρχή της αναλογικότητας, να λαμβάνει υπόψη του, ιδιαίτερα, τους κινδύνους που ενδέχεται να προκληθούν από την παράβαση αυτή όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας.

56 Συγκεκριμένα, επισημαίνεται ότι η επιβολή προστίμου για μεταφορά αποβλήτων εκ των απαριθμούμενων στο παράρτημα IV του εν λόγω κανονισμού σε χώρα διελεύσεως από μεθοριακό σημείο διελεύσεως διαφορετικό από το αναγραφόμενο στο έγγραφο κοινοποιήσεως, για την οποία οι αρμόδιες αρχές έχουν δώσει τη συγκατάθεσή τους, προστίμου του οποίου το βασικό ποσό αντιστοιχεί στο πρόστιμο που προβλέπεται για παραβίαση της υποχρεώσεως εξασφαλίσεως συγκαταθέσεως και υποβολής έγγραφης προηγούμενης κοινοποιήσεως, συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας μόνον εάν από τις περιστάσεις της παραβάσεως διαπιστώνεται ότι πρόκειται για παράβαση αντίστοιχης βαρύτητας.

57 Κατόπιν των προεκτεθέντων, στο τέταρτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 1013/2006, κατά το οποίο οι κυρώσεις που επιβάλλονται από τα κράτη μέλη σε περίπτωση παραβάσεως των διατάξεων του κανονισμού αυτού πρέπει να είναι σύμφωνες με την αρχή της αναλογικότητας, έχει την έννοια ότι η επιβολή προστίμου για μεταφορά αποβλήτων εκ των απαριθμούμενων στο παράρτημα IV του εν λόγω κανονισμού σε χώρα διελεύσεως από μεθοριακό σημείο διελεύσεως διαφορετικό από το αναγραφόμενο στο έγγραφο κοινοποιήσεως, για την οποία οι αρμόδιες αρχές έχουν δώσει τη συγκατάθεσή τους, υπολογιζόμενου επί βασικού ποσού αντίστοιχου του προστίμου που προβλέπεται σε περίπτωση παραβιάσεως της υποχρεώσεως εξασφαλίσεως συγκαταθέσεως και υποβολής έγγραφης προηγούμενης κοινοποιήσεως συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας μόνον εάν από τις περιστάσεις της παραβάσεως διαπιστώνεται ότι πρόκειται για παράβαση αντίστοιχης βαρύτητας. Εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να κρίνει, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των πραγματικών και νομικών περιστάσεων της υποθέσεως της οποίας έχει επιληφθεί και, ειδικότερα, τους κινδύνους που ενδέχεται να προκληθούν από την παράβαση αυτή όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας, εάν το ύψος της κυρώσεως υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη των σκοπών που συνίστανται στη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας.

Επί των δικαστικών εξόδων

58 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) αποφαίνεται:

1) Το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 669/2008 της Επιτροπής, της 15ης Ιουλίου 2008, έχει την έννοια ότι η μεταφορά αποβλήτων εκ των απαριθμούμενων στο παράρτημα IV του κανονισμού αυτού σε χώρα διελεύσεως από μεθοριακό σημείο διελεύσεως διαφορετικό από το αναγραφόμενο στο έγγραφο κοινοποιήσεως, για την οποία οι αρμόδιες αρχές έχουν δώσει τη συγκατάθεσή τους, αποτελεί ουσιώδη μεταβολή στις λεπτομέρειες ή/και τους όρους μεταφοράς κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, οπότε η μη ενημέρωση των αρμοδίων αρχών για τη μεταβολή αυτή συνεπάγεται τον χαρακτηρισμό της μεταβολής ως παράνομης, λόγω της πραγματοποιήσεώς της «με τρόπο που δεν προσδιορίζεται ουσιαστικά στα έγγραφα κοινοποίησης ή μεταφοράς», κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 35, στοιχείο δ', του εν λόγω κανονισμού.

2) Το άρθρο 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 1013/2006, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 669/2008, κατά το οποίο οι κυρώσεις που επιβάλλονται από τα κράτη μέλη σε περίπτωση παραβάσεως των διατάξεων του κανονισμού αυτού πρέπει να είναι σύμφωνες με την αρχή της αναλογικότητας, έχει την έννοια ότι η επιβολή προστίμου για μεταφορά αποβλήτων εκ των απαριθμούμενων στο παράρτημα IV του εν λόγω κανονισμού σε χώρα

διελεύσεως από μεθοριακό σημείο διελεύσεως διαφορετικό από το αναγραφόμενο στο έγγραφο κοινοποιήσεως, για την οποία οι αρμόδιες αρχές έχουν δώσει τη συγκατάθεσή τους, υπολογιζόμενου επί βασικού ποσού αντίστοιχου του προστίμου που προβλέπεται σε περίπτωση παραβιάσεως της υποχρεώσεως εξασφαλίσεως συγκαταθέσεως και υποβολής έγγραφης προηγούμενης κοινοποιήσεως συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας μόνον εάν από τις περιστάσεις της παραβάσεως διαπιστώνεται ότι πρόκειται για παράβαση αντίστοιχης βαρύτητας. Εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να κρίνει, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των πραγματικών και νομικών περιστάσεων της υποθέσεως της οποίας έχει επιληφθεί και, ειδικότερα, τους κινδύνους που ενδέχεται να προκληθούν από την παράβαση αυτή όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας, εάν το ύψος της κυρώσεως υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη των σκοπών που συνίστανται στη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας.

(υπογραφές)